

ΠΩΣ ΝΑ ΕΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ;

του δρ Αριστείδη Μάζη

Αυτές τις ημέρες συστήνεται η επιτροπή εορτασμού της εκατονταετηρίδας της απελευθέρωσης της Θεσσαλονίκης. Λαμπρά! Όμως προς τί ο εορτασμός; Έχουμε οι θεσσαλονικείς επάρκεια εορταστικής διάθεσης; Μας περισσεύει υπερφάνεια για τα όποια επιτεύγματά μας κατά την λήγουσα εκατονταετία; Ή μήπως σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς ευελπιστούμε να αξιοποιήσουμε τον εορτασμό ως πρόκληση για ανασύσταξη των δυνάμεών μας, για ανάληψη νέων πρωτοβουλιών που θα μας ανακουφίσουν από την γενικότερη εθνική κατάρθεια; Μακάρι!

Γιατί, λοιπόν, και πώς να εορτάσουμε; Με συμβατικές δοξολογίες, παρελάσεις, πυροτεχνήματα; Ασφαλώς όχι με αρχοντοχωριάτικες εκδηλώσεις «της Κυριακής χαρά και της Δευτέρας θλίψη».

Για να κάνω την εικόνα πιο ζοφερή επιτρέψτε μου να προσθέσω πως διανύουμε ένα έτος ασυνήθιστης πρεμίας της ηλιακής ακτινοβολίας, όπως ακριβώς συνέβη -κατά γουστοζική σύμπτωση- το 1912, αλλά για το 2012 -κατά πάσα πιθανότητα το φθινόπωρο, δηλαδή κατά την κορύφωση των εορτασμών-, προβλέπονται έντονες ηλιακές κηλίδες και σφοδρότατη ηλιακή καταιγίδα (η λεγόμενη ηλιακή Κατρίνα), που αναμένεται να προκαλέσει εκτεταμένες διακοπές της ηλεκτροδότησης (μπλακάουτ) και των τηλεπικοινωνιών. Επομένως δεν βλάπτει να ετοιμάσουμε εναλλακτικό πρόγραμμα έκτακτης ανάγκης, μάλλον με πρόνοιες και για άλλους συναγερμούς (35 χρόνια μετά τον σεισμό το 1978).

Εν όψει αυτών δεν είναι σάφρον να καταρτίσουμε ένα εορταστικό πρόγραμμα απλό, λειψό σε παράτες αλλά οικονομικό, ανθεκτικό σε συναγερμούς, οικολογικά ευαίσθητο, μακροχρόνια ουσιαστικό, που θα θεραπεύσει ελλείμματα δεκαετιών; Ας ελπίσουμε ότι η νεοσύστατη επιτροπή θα κάνει η ίδια «συνεδρίες καταιγισμού ιδεών» και θα ενθαρρύνει την υποβολή ιδεών από πολίτες και ομάδες.

Για να εικονογραφήσω πιο ευδιάκριτα τί είδους ιδέες θεωρώ αρμόδιες επιτρέψτε μου να καταθέσω μία: να δεντροφυτευθούν οι μεγάλες αργόσχολες ιδιοκτησίες. Ο πιο μεγάλος ιδιοκτήτης

γης είναι ο Οργανισμός Σιδηροδρόμων (ΟΣΕ). Κατέχει ενιαίες συνεχόμενες λωρίδες γης που αρχίζοντας από το λιμάνι διασχίζουν εγκάρσια τις βορειοδυτικές συνοικίες, σε έκταση που μόνο μέσα στα όρια του πολεοδομικού συγκροτήματος συμποσούται σε περίπου δύο χιλιάδες στρέμματα. Πολλά από αυτά είναι αμφίβολης κυριότητας και θα μπορούσαν ίσως να επαναδιεκδικηθούν από το δημόσιο εν όψει της διαφαινόμενης ιδιωτικοποίησης του ΟΣΕ, που θα του στερήσει τη νομιμοποίηση να κατέχει, ενίοτε να σφετερίζεται δημόσια γη. Το εν εξελίξει κτηματολόγιο είναι η κατάλληλη ευκαιρία να ξεκαθαρίσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Όμως ως ότου η Θεσσαλονίκη ευτυχίσει να αποκτήσει αξιόμαχες, διεκδικητικές αυτοδιοικητικές υπηρεσίες αναπόφευκτα αυτό το θέμα θα περιμένει. Για την ώρα το ουσιώδες είναι πως το μεγαλύτερο ποσοστό της έκτασης είναι αργόσχολο, σχεδόν εγκαταλειμμένο, πολεοδομικά νεκρό.

Το μόνο που χρειάζεται να ζητηθεί είναι ο ΟΣΕ να επιτρέψει -έστω σιωπηρώς να ανεχθεί- την δεντροφύτευση των εκτάσεων που δεν παρεμποδίζουν την διέλευση των συρμών και την υλοποίηση των σχεδίων του για αξιοποίηση της περιουσίας του. Όχι την αλλαγή χρήσεων, ούτε καν την είσοδο ή διέλευση πολιτών, ούτε τη διάθεση γης για δημιουργία πάρκων αλλά μόνο για φύτευση, ώστε να προκύψουν εύρωστες, ευμεγέθεις δεντροστοιχίες, θαμνοσυστάδες και δασύλλια. Η χρησιμότητά τους για την πόλη θα είναι να την τροφοδοτούν με οξυγόνο, να συγκρατούν τους ρύπους και θορύβους, να ανακαίτουν τα αερολύματα που ο βαρδάρης φέρνει από την βιομηχανική ζώνη (ως προς αυτά τα κριτήρια η Θεσσαλονίκη είναι η πιο μολυσμένη πόλη της Ευρώπης), να ανακουφίζουν το βλέμμα από το μπετόν που τρυπάει τα μηλίγια. Θα απολαμβάνουμε τη βλάστηση από κοντά και μακριά, όχι -για την ώρα- από μέσα. Ας μη ζητήσουμε παραχωρήσεις που θα κάνουν τον ΟΣΕ να θορυβηθεί και αρνηθεί. Αντίθετα, ας τον κάνουμε να αισθανθεί την υπερφάνεια ότι συμβάλλει ουσιαστικά στον πανηγυρισμό της πόλης, όπως τότε -πριν ένα αιώνα- που φέρνοντας το Orient Express την έκανε να αισθανθεί ευρωπαία, συγκρίσιμη κλάσης με την Βιέννη και την Κωνσταντινούπολη.

Αντίστοιχα μεγάλες αργόσχολες εκτάσεις διαθέτουν ο Οργανισμός Λιμένων (~3.000 στρ.) και ο στρατός (~1.500 στρ.), ενώ αξιόλογες μεγάλες εκτάσεις είναι αδέσποτες ή σχολάζουσες κληρονομίες. Αν -με ανάλογες ρυθμίσεις- τις φυτεύσουμε όλες με ταχυαυξή, υψικόρμα, πλατύκωμα φυτά, η απαραδέκτως μικρή αναλογία πρασίνου ανά κάτοικο σχεδόν θα διπλασιαστεί. Τότε η εικόνα της δυτικής ιδίως Θεσσαλονίκης δεν θα αλλάξει εντυπωσιακά; Δεν θα ανακτήσει κάποια από την ειδυλλιακή τρυφερότητα που είχε πριν εκατό χρόνια, όταν την μετέτρεψαν σε «περιβόλι» -κατά την έκφραση της εποχής- οι επί χρόνια στρατοπεδευόμενοι εδώ αργόσχολοι συμμαχικοί στρατοί;

Τολμούμε να το επιχειρήσουμε; Ως νομικό εγ-

χείρημα απαιτεί κάτι περισσότερο από ήπιους διπλωματικούς χειρισμούς; Ως τεχνικό έργο δεν είναι απλό, απαλλαγμένο από μακρόχρονους σχεδιασμούς, υλοποιήσιμο χωρίς πολλά πολλά πολυπλοκα τεχνικά μέσα, σχεδόν από ανειδίκευτο προσωπικό, εν γένει εθελοντές, ακόμη και από το σχολάζον προσωπικό του ΟΣΕ (που έχει εξαγγελθεί πως θα τεθεί σε εφεδρεία) ή στρατιωτικό προσωπικό (το 723 Τάγμα Μηχανικού στρατοπεδεύει εδώ); Ως πολιτικοκοινωνικό εγχείρημα δεν ωφελεί σχεδόν ισοτίμα τις δυτικές συνοικίες (ώστε να ελαχιστοποιούν τυχόν αντιζηλιές); Ως πολεοδομικό εγχείρημα δεν θα λιγοστέψει την ανισορροπία μεταξύ της περισσότερο δεινοπαθούσας δυτικής Θεσσαλονίκης και της πλεονεκτούσας ανατολικής; Ως οικονομική δαπάνη δεν είναι σχετικά λιγοξοδη; Δεν θα συγκινήσει χορηγούς, αφού είναι έργο μακράς πνοής με το οποίο θα μπορέσουν να ταυτιστούν;

Οι δημοσιογράφοι δεν θα πεισθούν πως δεν πρόκειται για έργο βιτρίνας; Οι πολίτες δεν θα το αξιολογήσουν ως έργο ουσίας;

Ανάλογες φυτεύσεις αργόσχολων εκτάσεων (όπως ιδίως οι σιδηροδρομικές) επιχειρούνται ήδη από το Λονδίνο (εν όψει των ολυμπιακών), από το Παρίσι (σχέδιο Σαρκοζί για το «μεγάλο Παρίσι») και άλλες μητροπόλεις. Αν το επιχειρήσει η Θεσσαλονίκη, δεν θα κάνει ένα αποφασιστικό βήμα να διεκδικήσει επιτέλους την πολυπόθητη αναγνώριση ως μητρόπολης των Βαλκανίων; Και δεν θα δώσει το παράδειγμα σε άλλες ελληνικές πόλεις; ■

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΠΘ

Νέους ερευνητές αναζητά το Εργαστήριο Τεχνητής Νοημοσύνης και Ανάλυσης Πληροφοριών, του Τμήματος Πληροφορικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πρόκειται για μεταδιδακτορικούς ερευνητές, υποψήφιους Διδάκτορες που να κατέχουν μεταπτυχιακό ή δίπλωμα Ηλεκτρολόγου Μηχανικού / Πληροφορικής / Μηχανικού Πληροφορικής ή ισοδύναμο και διαχειριστή συστήματος/ προγραμματιστή.

Οι θέσεις χρηματοδοτούνται από διάφορα ανταγωνιστικά FP7 R&D προγράμματα (Δίκτυο Αριστείας και ολοκληρωμένα προγράμματα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση). Το γενικό θέμα έρευνας είναι η **επεξεργασία και ανάλυση ψηφιακού σήματος/ εικόνας/ και βίντεο, η τεχνητή όραση και τα γραφικά**.

Το ακριβές ερευνητικό αντικείμενο των νέων ερευνητών θα επιλεγεί έτσι ώστε να συμφωνεί με την προηγούμενη εμπειρία του / της με σκοπό την επίτευξη της μέγιστης αποδοτικότητας. Οι θέσεις χρηματοδοτούνται από ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διάρκεια της εργασίας μπορεί να επεκταθεί για τρία χρόνια ή και περισσότερο.

Η προθεσμία για τις παραπάνω θέσεις είναι μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2009. Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι μόνο πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα πρέπει να στείλουν τα βιογραφικά τους και τις συστατικές επιστολές με φαξ στο: 2310998453 ή e-mail στο: pitas@aiia.csd.auth.gr. Περισσότερες πληροφορίες στον καθηγητή Ιωάννη Πίτα 2310 996361 ■

